

[Wilhelm]

teråret f.eks., når det var bedre belyst og man havde afbødet de virkninger, som vi nu igen en gang formodentlig kommer til at se. Men det er ikke vores sag. Vi har for længst generelt taget afstand fra denne socialindkomstbegrebsforvirring, og som det ligger her, hvor det er løsgjort fra selve formueskattesatserne, som vi dermed får lejlighed til at tage stilling til for sig, og fra leveværdisatserne, som vi også får lejlighed til at tage stilling til for sig, kan vi støtte det.

Jeg synes selvfølgelig, det er interessant, at 3-4 uger efter, at der er blevet averteret et forlig, hvor CDs forbehold over for dette forlig kun gjaldt lovforslag nr. L 208 om aftrapningen af fradragsretten for ejendoms-skatte, kan CD i strid med den forligsaftale, som vi andre er blevet præsenteret for, nu komme og sige, at de årlige reguleringer som følge af kontantvurderingen, som er en af de ting, jeg godt vil nævne som et positivt træk ved kontantvurderingsloven, tager CD muligvis også forbehold over for, og nu kræver man en fornyet udvalgsbehandling for muligvis at komme med ændringsforslag. Det er selvfølgelig interessant at se, i hvilket omfang en socialdemokratisk regering igen og igen lader sig trække rundt ved næsen af dette parti, som man altså ikke kan forhandle noget færdigt med. Ikke engang efter, at de har taget forbehold én gang og man er nødt til at sprænge det hele og beskrive, hvad man nu er enige om, kan man tro på det. Det har ikke været fremme i den modificerede forligsskitse, vi andre så, så jeg går ud fra, at det er noget, CD er kommet i tanker om i mellemtiden, men det står dem altså frit åbenbart.

Arne Bjerregaard (KrF):

Efter det sidste indlæg skal jeg da straks for at undgå unødige mytedannelser sige, at vi i kristeligt folkeparti selvfølgelig er enige i forslaget, og vi erkender også blankt, at der i overgangstiden kan være visse problemer, især fordi vi skal kursfastsætte gældsposterne, men dermed være ikke sagt, at vi ikke ønskede, at disse skulle kursfastsættes. Vi mener, det var urimeligt andet, når vi gennemfører kontantvurdering på fast ejendom.

Lad mig straks sige, at vi håbede ved at presse på for at få kontantvurderingen igenem at kunne få venstres støtte til at arbejde

med dette spørgsmål, så vi kunne få løst det på bedst mulig måde, men jeg må jo nok sige, at når jeg nu ser betækningsbidraget, hvori venstre reelt tilslutter sig fremskridts-partiets bemærkninger til forslagene, har man mistet enhver tro på, at venstre i grunden ønskede i den givne situation at være med til at gennemføre det, som venstre vel nu i snart 10 år selv har arbejdet med. Man skulle ellers tro, at venstre havde en enorm indsigt i, hvordan disse problemer skulle tackles. Men jeg må altså notere, man ingen viden havde skaffet sig, man stod fuldstændig nøgen, da det skulle gennemføres. Man vidste ikke, hvad indvendingerne imod det foreliggende forslag skulle være. Man skulle have længere tid til at arbejde det igennem.

Vi erkender, at det måske også kunne have været ønskeligt, men hvis man vil have de nye regler til at virke fra 17. alm. vurdering, er det nødvendigt, at vi får taget stilling til problemet nu; og i alt fald de problemer, der bliver ved kursfastsættelsen, vil vi under alle omstændigheder få. Jeg mener, at de specielle problemer, der vil blive for visse gældsposter, må vi tackle, efterhånden som de kommer frem. Jeg tror ikke, det bliver særlig mange, vi får problemer med, men jeg skal da ikke dermed sige, at hr. Glistrup altid har haft uret i sine argumentationer. Det værste er imidlertid, at hvis man skal have løst problemerne fuldkomment og taget hver mistelten i ed på dette område, får vi aldrig lavet dette. Så kan vi selvfølgelig gøre det lette, som hr. Glistrup siger, nemlig fjerne kursreguleringen af gældsposterne til glæde for mangfoldige og til rigelig udnyttelse for lige så mange, og det ønsker vi ikke at være med til.

Vi har som sagt haft sympati for venstres tidligere forslag på dette område og har derfor nu, da vi havde en vis indflydelse, søgt at få det igennem.

Jeg skal også indrømme, at ved at kursfastsætte gælden ville nogle komme i klemme, idet de ville få en forøget formueskat; det var der andre som ikke mente ville ske. Men jeg tror nok, at de fleste må notere, at nogle bestemte grupper får en højere formueskat, simpelt hen fordi deres formue bliver større. Derfor har vi gennemført, at de fysiske aktiver nedsættes med 20 pct. af vurderingssummen før formueskatteberegningen. Dermed mener vi at have opfanget en væ-